

Uradni list

Evropske unije

C 204

Zvezek 47

Slovenska izdaja

Informacije in objave

12. avgust 2004

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacija</i>	
	Komisija	
2004/C 204/01	Menjalni tečajji evra	1
2004/C 204/02	Obvestilo v skladu s členom 12(5)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 v zvezi z informacijami carinskih organov držav članic glede uvrščanja blaga v carinsko nomenklaturu	2
2004/C 204/03	Državna pomoč — Poljska — POMOČ C 20/04 (EX nn 25/04) — Pomoč za prestrukturiranje, namenjena proizvajalcu jekla Huta Częstochowa S.A. — Razpis za oddajo pripomb v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES ⁽¹⁾	6
2004/C 204/04	Sporočilo Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/9/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah ⁽¹⁾	14

I

(Informacija)

KOMISIJA

Menjalni tečaji evra ⁽¹⁾

11. avgusta 2004

(2004/C 204/01)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2233	LVL	latvijski lats	0,6605
JPY	japonski jen	135,84	MTL	malteška lira	0,4263
DKK	danska krona	7,4368	PLN	poljski zlot	4,4226
GBP	funt šterling	0,66900	ROL	romunski leu	40 671
SEK	švedska krona	9,2000	SIT	slovenski tolar	240,0200
CHF	švicarski frank	1,5416	SKK	slovaška krona	40,010
ISK	islandska krona	87,30	TRL	turška lira	1 788 200
NOK	norveška krona	8,3290	AUD	avstralski dolar	1,7167
BGN	lev	1,9559	CAD	kanadski dolar	1,6179
CYP	ciprski funt	0,57930	HKD	hongkonški dolar	9,5408
CZK	češka krona	31,463	NZD	novozelandski dolar	1,8754
EEK	estonska krona	15,6466	SGD	singapurski dolar	2,0951
HUF	madžarski forint	247,63	KRW	junokorejski won	1 411,87
LTL	litovski litas	3,4528	ZAR	junoafriški rand	7,5649

(¹) Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Obvestilo v skladu s členom 12(5)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 v zvezi z informacijami carinskih organov držav članic glede uvrščanja blaga v carinsko nomenklaturo

(2004/C 204/02)

Zavezujoča tarifna informacija preneha veljati od tega dneva dalje, če ni več v skladu z razlago carinske nomenklature, kot posledica sledečih mednarodnih tarifnih ukrepov:

Spremembe Pojasnjevalnih opomb Harmoniziranega sistema in Zbirke mnenj o uvrstitvi, katere je odobril Svet za carinsko sodelovanje (CCC dok. NC0796 – poročilo 32. seje HS Odbora):

SPREMEMBE POJASNJEVALNIH OPOMB NA PODLAGI ČLENA 8 KONVENCIJE HS IN MNENJ O UVRSTITVI, KI JIH JE IZDAL HS ODBOR SVETOVNE CARINSKE ORGANIZACIJE

(32. seja HS Odbora novembra 2003)

Dok. NC0796

Spremembe Pojasnjevalnih opomb kombinirane nomenklature, navedene v Prilogi HS Konvencije

Splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature	L/26
03.02	L/2
25.05	L/25
28.21	L/26
29.37	L/27
31.05	L/26
38.08	L/26
39.24	L/24
39.26	L/24
40.14	L/24
44.11	L/12
Oddelek XI Splošno	L/5
Pog. 69 Podpoglavje II Splošno	L/25
76.02	L/13
Pog. 84 Splošno	L/26
84.01	L/14
84.05	L/14
84.14	L/14
84.17	L/14
84.19	L/8
84.22	L/14
84.26	L/14
84.28	L/14
84.29	L/14
84.30	L/15

84.33	L/15
84.34	L/15
84.36	L/15
84.39	L/15
84.41	L/16
84.42	L/6
84.43	L/7, L/16
84.45	L/16
84.46	L/16
84.47	L/16
84.48	L/16
84.53	L/16
84.54	L/16
84.58	L/16
84.59	L/16
84.65	L/17
84.67	L/17
84.68	L/17
84.70	L/17
84.72	L/17
84.75	L/17
84.76	L/8
84.79	L/17
84.80	L/17
84.81	L/17
85.04	L/18
85.06	L/18
85.07	L/18
85.09	L/18
85.11	L/18
85.13	L/18
85.14	L/18
85.15	L/18
85.16	L/18
85.17	L/19
85.18	L/19
85.19	L/19
85.20	L/19
85.21	L/19
85.22	L/19
85.23	L/10, L/20
85.25	L/20
85.26	L/20
85.27	L/20

85.28	L/20
85.29	L/20
85.30	L/20
85.31	L/20
85.35	L/20
85.36	L/20
85.37	L/20
85.39	L/20
85.42	L/20
85.43	L/20
87.01	L/21
87.03	L/21
87.04	L/21
87.05	L/21
87.06	L/21
87.07	L/21
87.08	L/21
87.09	L/21
87.10	L/21
87.12	L/21
87.13	L/21
87.14	L/21
87.15	L/21
87.16	L/21
90.01	L/22
90.05	L/22
90.06	L/22
90.07	L/22
90.08	L/22
90.09	L/22
90.10	L/22
90.11	L/23
90.13	L/23
90.14	L/23
90.15	L/23
90.16	L/23
90.17	L/23
90.18	L/23
90.19	L/23

Mnenja o uvrstitvi, ki jih je odobril HS Odbor

0303.79/1	L/2
3207.30/1	L/13
3302.10/1	L/3
3505.10/1 + 3505.10/2	L/4
8418.30/1	L/1
8421.29/1	L/1
8428.90/2	L/1
8462.21 ali 8462.29/1	L/1
8479.89/8	L/1
8483.10/1	L/1
8512.30/1	L/1
8516.60/1	L/9
8525.30/1	L/1
8528.30/2	L/1
8535.90/1	L/28
8702.10/3	L/1
8703.10/1	L/1
9501.00/1	L/1

Informacije glede vsebine teh ukrepov posreduje Generalni direktorat Evropske Komisije za davčno in carinsko unijo (rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels). Dostopne so tudi na spletni strani Generalnega direktorata:

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/index_en.htm

DRŽAVNA POMOČ — POLJSKA**POMOČ C 20/04 (EX nn 25/04) — Pomoč za prestrukturiranje, namenjena proizvajalcu jekla Huta Częstochowa S.A.****Razpis za oddajo pripomb v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES**

(2004/C 204/03)

(Besedilo velja za EGP)

Z dopisom z dne 19. maja 2004, objavljenim v izvornem jeziku na straneh, ki sledijo temu povzetku, je Komisija obvestila Poljsko o svoji odločitvi, da v zvezi z zgoraj navedeno pomočjo začne postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES.

Za zainteresirane stranke lahko oddajo svoje pripombe v enem mesecu od datuma objave tega povzetka in dopisa, ki mu sledi, na naslov:

Evropska komisija
Generalni direktorat za konkurenco
State Aid Greffe
Rue Joseph II, 70
B-1000 Brussels
Faks (32-2) 296 12 42

Te pripombe bodo sporočene Poljski. Zainteresirana stranka, ki odda pripombe, lahko v pisni obliki zahteva zaupno obravnavo svojih podatkov, pri čemer navede razloge za to zahtevo.

POVZETEK

cijo med prestrukturiranjem, dokler se to ne dokonča ali prekine.

I. PODROBEN OPIS POMOČI

1. Huta Częstochowa S.A. (v nadaljevanju „HCz“) je drugi največji proizvajalec jekla na Poljskem. HCz je v 100-odstotni lasti poljskega Ministrstva za finance. HCz je v resnih finančnih težavah. Ker ni bil zmožen poravnati svojega dolga (približno 1,33 milijarde PLN), so zlasti javni organi večino njegovega premoženja, vključno s celotnim premoženjem v jeklu, zastavili največjim upnikom.
2. Da bi se izognili likvidaciji, je bil v HCz najprej uveden postopek poravnave, nato pa je bil oblikovan novi poslovni subjekt Huta Stali Częstochowa Sp z.o.o. (v nadaljevanju „HSCz“), da nadaljuje proizvodnjo jekla HCz. Navedeni subjekt je od prejemnika zakupil zmogljivosti za proizvodnjo jekla HCz in prevzel večino zaposlenih. Poleg tega je javno podjetje HSCz izdalo jamstva za zavarovanje plačila računov za energijo.
3. Nato je poljska vlada odločila, da „se podjetje prestrukturira z likvidacijo“, kakor je določeno v točki 5.4 nacionalnega načrta prestrukturiranja, saj bi bila pomoč, potrebna za zagotovitev preživetja podjetja, prevelika.
4. Kljub temu je nekaj mesecev pozneje poljska Agencija za razvoj industrije pripravila načrt prestrukturiranja zaradi izoginitve likvidacijskemu postopku. Načrt temelji na Zakonu o javni pomoči za podjetnike z znatnim vplivom na trg dela in daje podjetjem stečajno zaščito pred likvida-

5. Navedeni zakon predvideva, da odgovornost za terjatve javnih upnikov prevzame javno podjetje, in sicer tako imenovani Operater. V zamenjavo za premoženje, ki ni povezano s proizvodnjo (jekla) in ki ima vrednost najmanj 25 % celotnega dolga, bo Operater sprostil vse javne pravice do zadržanja proizvodnega premoženja.
6. S svojim premoženjem za proizvodnjo (jekla), ki bi bilo tako oproščeno obveznosti do javnih upnikov, bi lahko komercialni upniki dobili v last premoženje tako, da bi svoj dolg zamenjali z lastniškim deležem v na novo ustanovljenem podjetju (MH), ki ima v lasti zmogljivosti za proizvodnjo (jekla) HCz. Predhodni sporazum s strateškim vlagateljem (LNM) je bil sklenjen konec marca 2004.

II. OVREDNOTENJE POMOČI

7. Protokol št. 8 k Pristopni pogodbi o „prestrukturiranju poljske jeklarske industrije“⁽¹⁾ prepoveduje dodelitev pomoči za prestrukturiranje proizvajalcu HCz. V ta namen točka 18 Protokola št. 8 Komisijo pooblašča, da naredi vse potrebno, da se od vseh zadevnih podjetij zahteva povrnitev vseh podeljenih pomoči. Na podlagi tega, če se izkaže, da obstaja možnost, da je bila HCz podeljena dodatna pomoč, lahko Komisija v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES sproži uradni postopek preiskave.

⁽¹⁾ UL L 236 z dne 23.9.2003, str. 948.

8. Poglavitni dvomi Komisije so povezani s vprašanjem, ali bi bil odpis dolgov javnih organov dosežen v običajnih tržnih razmerah. Glede na zaključene primere iz sodne prakse si zasebni upnik prizadeva, da bi dobil izplačilo zneskov, ki mu jih dolguje dolžnik v finančnih težavah⁽²⁾. Zato mora vsak upnik, v primeru da dolžnik v finančnih težavah predlaga preložitve dolga, da bi se izognil likvidaciji, skrbno pretehtati prednosti, ki jih prinaša sprejetje ponujene zneska v okviru načrta prestrukturiranja, in zneska, ki bi ga najbrž lahko prejel v okviru likvidacijskega postopka.
9. V zadevnem primeru obstaja dvom, ali bi zasebni upnik v položaju javnih upnikov sploh sprejel prestrukturiranje podjetja. Dejstvo je, da so se poljski organi sprva odločili, da likvidirajo podjetje, ker so sklenili, da bi bila državna pomoč, potrebna za zagotovitev preživetja podjetja, prevelika. Zdi se, da ta razlaga s stališča države še vedno drži glede njenih javnopravnih terjatev. Čeprav nekatera javna podjetja s komercialnimi terjatvami nimajo zavarovanj, so vse javnopravne terjatve dobro zavarovane, in je plačilo, prejeto v okviru likvidacije, veliko boljše od plačila, predvidenega na podlagi prestrukturiranja.
10. Komisija ima dvome glede argumenta, ki so ga podali poljski organi, da je treba na vse javne terjatve gledati kolektivno.
11. Poleg tega Komisija ni prepričana, da bodo javni upniki dobili plačilo, kakor navajajo poljski organi. Komisija ima dvome tudi glede tega, ali bi zasebni upnik v položaju javnih upnikov z javnimi terjatvami sprejel predlagano kombinacijo ne-jeklarskega premoženja, saj še naprej ni jasno, ali in kdaj bi lahko bilo to premoženje pretvorjeno v denar. V nasprotnem primeru, če bi lahko upniki uporabili svoja zavarovanja na premoženju v obliki jekla, bi lahko to premoženje pretvorili v denar v razmeroma kratkem času, saj ima premoženje v jeklu realno prodajno vrednost kot proizvod časovno neomejene dejavnosti.
12. Na podlagi informacij, ki so na voljo Komisiji, se zdi, da vedenje javnih upnikov ni enako vedenju zasebnih upnikov. Poleg tega je nejasno, zakaj je bilo premoženje HCz dano v zakup HSCz, saj bi lahko prejemnik ali upniki sami upravljali z njim. Nadalje obstaja dvom, ali bi zasebni vlagatelj odobril dodelitev jamstev za delovanje HSCz, upoštevajoč finančne težave podjetja.
13. Poleg tega, glede na točko 4(a) Protokola št. 8, Komisija ima dvome glede tega, ali je LNM upravičen do pridobivanja delnic MH in HCz, dokler ni izključeno, da so bile državne pomoči prenesene s poljskega proizvajalca jekla Polskie Huty Stali S.A., katerega je LNM prevzel prej.

BESEDILO PISMA

„Komisija pragne poinformować Polskę, że po dokonaniu analizy informacji dostarczonych przez władze polskie w sprawie wyżej wymienionej pomocy państwa podjęła decyzję o wszczęciu postępowania w rozumieniu art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

⁽²⁾ Primer C-342/96 Španija proti Komisiji, odstavek 46; Primer T-152/99 Hamsa, odstavek 167.

I. PROCEDURA

1. W piśmie z 4 sierpnia 2003 r. Komisja zwróciła się z prośbą o różnego rodzaju informacje dotyczące kontroli pomocy państwa w Polsce, w tym ewentualnej pomocy na rzecz restrukturyzacji Huty Częstochowa SA (dalej zwanej „HCz”). Polska udzieliła odpowiedzi pismem z 16 września 2003 r.
2. Dnia 5 września 2003 r. i 1 października 2003 r. kwestia ta była omawiana podczas spotkania technicznego pomiędzy służbami Komisji a władzami polskimi, dotyczącego spraw związanych ze stalą. W piśmie z 8 października 2003 r. Komisja zwróciła się z prośbą o dodatkowe informacje na temat nowej struktury HCz. W piśmie z 17 listopada 2003 r. Komisja przypomniła Polsce, że nie udzielono odpowiedzi na poprzednią prośbę. Polska odpowiedziała pismami z 18 i 27 listopada 2003 r. Ponadto, w wiadomości przesłanej pocztą elektroniczną 8 grudnia 2003 r., Komisja otrzymała kopię planu restrukturyzacji (dalej zwanego „pierwszym planem”). W liście z 8 grudnia 2003 r. Komisja zwróciła się do Polski z prośbą o dodatkowe informacje na temat kontroli pomocy państwa w Polsce. Polska odpowiedziała pismem z 20 stycznia 2004 r.
3. Konsultant odpowiedzialny za monitorowanie programu restrukturyzacji w Polsce dokonał oceny pierwszego planu dla HCz i 23 stycznia 2004 r. przedłożył Komisji wnioski, z których wynika, że nie można wykluczyć udzielenia pomocy państwa.
4. W piśmie przesłanym 29 stycznia 2004 r. Komisja zwróciła się do Polski z prośbą o udzielenie dodatkowych informacji w terminie do 20 lutego 2004 r., aby uniknąć ewentualnego wszczęcia procedury na podstawie informacji znajdujących się w aktach. Polska udzieliła odpowiedzi pismem z 23 lutego 2004 r., które Komisja otrzymała 27 lutego 2004 r. Pismem z 24 marca 2004 r. przesłanym do polskiej Minister ds. Europejskich Komisja przypomniła o swoim zobowiązaniu do wszczęcia postępowania, w przypadku jeżeli nie zostaną wyjaśnione wątpliwości dotyczące pomocy państwa. Dnia 5 kwietnia 2003 r. Komisja otrzymała drogą elektroniczną zmodyfikowaną wersję planu restrukturyzacji (zwanego dalej „drugim planem”), opatrzonego datą 31 marca 2004 r. W związku z powyższym dnia 8 kwietnia 2004 r. miało miejsce kolejne spotkanie między Komisją a władzami polskimi.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

5. HCz jest drugim co do wielkości producentem stali w Polsce. W skład HCz wchodzi stosunkowo nowoczesna stalownia i walcownia blach grubych, w której znajdują się elektryczny piec, urządzenie do odlewania o działaniu ciągłym oraz walcarka do blach grubych z narzędziami wykończającymi. Nominalna zdolność produkcyjna stalowni (produkującej półwyroby, tj. kęsiska płaskie) wynosi 700 000 ton, a walcowni (przetwarzającej półwyroby na wyroby gotowe) – około 1 000 000 ton. Oprócz tego HCz jest właścicielem 8 spółek zależnych, które dostarczają jej dodatkowych usług.

6. HCz należy w 100 % do polskiego Ministerstwa Skarbu Państwa. Kapitał zakładowy spółki wynosi 370 mln PLN (około 70 mln EUR, po kursie 1 EUR = około 4.75 PLN). Na podstawie dostępnych obecnie informacji jest prawdopodobne, że HCz mogła otrzymać różnorodną pomoc państwa od momentu rozpoczęcia procesu restrukturyzacji w 1997 roku.
7. Zgodnie z drugim planem, na dzień 30 czerwca 2003 r. wartość księgowa aktywów spółki wynosiła 723,5 mln PLN (około 150 mln EUR). W roku 2001 obroty spółki wyniosły 956 mln zł (około 200 mln EUR), a stan zatrudnienia – około 5 000 pracowników (HCz zatrudnia bezpośrednio około 2 300 osób).
8. HCz znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Ponieważ nie była w stanie dokonać obsługi swojego długu (który, według danych zawartych w pierwszym i drugim planie, wynosił w 2003 r. około [1] ⁽³⁾ mld PLN, czyli około [...] ⁽⁴⁾ mln EUR), przeważająca część składników jej majątku, w skład której wchodzi wszystkie aktywa stalowe, jest objęta zastawem na rzecz głównych wierzycieli, wśród których znajdują się instytucje publiczne. Drugi plan wymienia następujących wierzycieli:
9. W skład pierwszej grupy wchodzi zobowiązania na rzecz sektora publicznego:
- składki na ubezpieczenie społeczne (dalej zwane ‚ZUS‘, roszczenia wynoszą prawie [...] ⁽⁵⁾ mln PLN ([...] ⁽⁶⁾ mln),
 - podatek od nieruchomości (w wysokości [...] ⁽⁷⁾ mln PLN, na rzecz gminy miejskiej),
 - opłata środowiskowa ([...] ⁽⁸⁾ mln PLN),
 - pożyczka z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych ([...] ⁽⁹⁾ PLN),
 - wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych ([...] ⁽¹⁰⁾ mln),
 - Urząd Miasta Częstochowy ([...] ⁽¹¹⁾ mln PLN) oraz
 - VAT i inne podatki (urząd skarbowy – [...] ⁽¹²⁾ mln PLN).
10. W skład drugiej grupy wchodzi zobowiązania cywilnoprawne, w ramach których można następnie wyróżnić zobowiązania wobec wierzycieli publicznych i prywatnych. Do pierwszej podgrupy (dalej zwanej: ‚wierzyciele publiczni posiadający zobowiązania cywilnoprawne‘) należą:
- Polskie Sieci Energetyczne SA ([...] ⁽¹³⁾ mln PLN),
 - Zakład Energetyczny Częstochowa SA ([...] ⁽¹⁴⁾ mln PLN),
 - Agencja Rozwoju Przemysłu SA (dalej zwana ‚ARP‘, [...] ⁽¹⁵⁾ mln PLN),
 - PKP Dyrekcja Generalna SA ([...] ⁽¹⁶⁾ mln PLN),
 - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA ([...] ⁽¹⁷⁾ mln PLN),
 - Centrala Zbytu Węgla ‚Węglzbyt‘ SA ([...] ⁽¹⁸⁾ mln PLN), oraz
 - Kompania Węglowa sp. z o.o. ([...] ⁽¹⁹⁾ mln PLN).
11. Do drugiej podgrupy, a równocześnie trzeciej grupy, należą następujący wierzyciele prywatni:
- [...] ⁽²⁰⁾ mln PLN),
 - [...] ⁽²¹⁾ mln PLN),
 - [...] ⁽²²⁾ mln PLN),
 - [...] ⁽²³⁾ mln PLN),
 - [...] ⁽²⁴⁾ mln PLN), oraz
 - [...] ⁽²⁵⁾ mln PLN).
12. Komisja została również poinformowana o tym, że objęte zabezpieczeniem zostały wyłącznie zobowiązania publiczne wobec wierzycieli publicznych oraz zobowiązania cywilnoprawne wobec wierzycieli prywatnych, natomiast wierzyciele publiczni posiadający wierzycielności handlowe nie korzystają z zabezpieczeń. Wynika to z faktu, iż polski Skarb Państwa takich zabezpieczeń nie wymagał. W drugim planie Polska stwierdza zatem, że w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego HCz wierzyciele publiczni posiadający wierzycielności publicznoprawne otrzymaliby spłatę 83,8 % należności (z czego około 90 % otrzymaliby główni wierzyciele, ZUS oraz Urząd Miasta Częstochowa), natomiast wierzyciele publiczni posiadający wierzycielności cywilnoprawne otrzymaliby zaledwie 18,6 %. Ogółem, w wyniku postępowania upadłościowego wszyscy wierzyciele należący do sektora publicznego otrzymaliby średnio spłatę w wysokości 52,5 % ⁽²⁶⁾ należności. Natomiast wierzyciele prywatni otrzymaliby spłatę 52,8 % swoich należności ([...] ⁽²⁷⁾ otrzymałby 76 %, a [...] ⁽²⁸⁾ ponad 90 %, zaś pozostali – 40 % lub mniej).

⁽³⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁴⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁵⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁶⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁷⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁸⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽⁹⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁰⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹¹⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹²⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹³⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁴⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁵⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁶⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁷⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁸⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽¹⁹⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²⁰⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²¹⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²²⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²³⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²⁴⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²⁵⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²⁶⁾ Zgodnie z drugim planem restrukturyzacja zobowiązań wobec sektora publicznego doprowadziłaby do spłaty 72,6 % (ZUS 77 %, pozostali 63 %), a restrukturyzacja zobowiązań handlowych – do spłaty 39 %; ogółem 56,5 %.⁽²⁷⁾ Objęte tajemnicą służbową.⁽²⁸⁾ Objęte tajemnicą służbową.

13. Z powodu zadłużenia 17 października 2002 r. HCz przeszła pod zarządek syndyka. Zarząd spółki zwrócił się z wnioskiem o otwarcie sądowego postępowania układowego z wierzycielami. Wymienione postępowanie wydaje się powodować odroczenie spłaty długów, a jego warunkiem jest przedłożenie planu restrukturyzacji. Zgodnie z informacjami udostępnionymi Komisji procedura ta została zakończona 18 grudnia 2003 r. na skutek umorzenia postępowania.
14. W celu utrzymania ciągłości produkcji Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o. (dalej zwane 'TFS', spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której większość posiada polski Skarb Państwa, działająca w branży produktów stalowych) ustanowiło nowy podmiot gospodarczy – Hutę Stali Częstochowa Sp. z o.o. (dalej zwaną 'HSCz'). Nowy podmiot wydzierżawił od syndyka urządzenia do produkcji stali HCz (w tym stalownię, walcownię blach grubych, koksownię i niektóre podstawowe usługi) na sumę 335 mln PLN i zobowiązał się, w umowie dzierżawy, przejąć większość pracowników HCz.
15. Nie jest jasne, w jaki sposób i od kogo HSCz otrzymała kapitał operacyjny oraz kiedy i w jaki sposób dokonano opłat za dzierżawę. Uzyskano jedynie potwierdzenie, że w celu dokonania opłat za energię na rzecz PSE TFS udzieliło trzech gwarancji w listopadzie i grudniu 2003 r.
16. Polski Rząd podjął decyzję, co zostało przedstawione w 'Programie restrukturyzacji i rozwoju hutnictwa żelaza i stali w Polsce do 2006 r.', przyjętym przez polską Radę Ministrów dnia 25 marca 2003 r. (dalej zwanego 'Krajowym Programem Restrukturyzacji'), że „do przeprowadzenia restrukturyzacji HCz konieczne byłoby udzielenie jej pomocy publicznej w wysokości 1 mld zł [...]. Wobec powyższego zakłada się, że HCz zostanie zrestrukturyzowana przez upadłość' (punkt 5.4).
17. Niemniej jednak 21 stycznia 2003 r. HCz wraz z ARP zwróciła się z wnioskiem o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego. Dnia 2 lipca 2003 r. ARP, organ odpowiedzialny za nadzór nad procesem restrukturyzacji, opracował plan restrukturyzacji w celu uniknięcia postępowania likwidacyjnego. Plan jest oparty na Ustawie o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy z października 2002 r., zmienionej w listopadzie 2003 r.⁽²⁹⁾ (dalej zwanej 'Ustawą'), która jest jedną z dwóch ustaw włączonych do tzw. pakietu antykrzysowego. W rozumieniu Komisji Ustawa chroni spółki przed upadłością w trakcie restrukturyzacji oraz do chwili przeprowadzenia lub zakończenia restrukturyzacji⁽³⁰⁾.
18. Ponadto, w rozumieniu Komisji, Ustawa przewiduje, że filia ARP, nazywana Operatorem, przyjmuje odpowiedzialność za zobowiązania wobec wierzycieli publicznych. W zamian za aktywa, które nie są związane z produkcją i których wartość wynosi przynajmniej 25 % długu całkowitego, Operator zwolni wszystkie zastawy na aktywach produkcyjnych, nawet wówczas, gdy aktywa objęte zastawem mają wartość wyższą niż aktywa objęte zarządem.
19. W odniesieniu do HCz oznacza to, że Operator, w zamian za zwolnienie wszystkich zastawów wierzycieli publicznych na aktywach stalowych wynikających ze zobowiązań wobec wierzycieli publicznych, przejmie składniki majątku HCz nie związane z produkcją stali. W skład tego majątku wchodzi grunty, których część stanowią będzie park maszynowy oraz akcje firmy energetycznej o nazwie Elsen. Zgodnie z drugim planem umorzone mają zostać wierzytelności publiczne, które narosły do 30 czerwca 2003 r. i wynoszą ogółem [...] ⁽³¹⁾ mln PLN. Stwierdzona wartość księgowa netto otrzymanych w zamian aktywów wynosi około [...] ⁽³²⁾ mln PLN (wartość rynkową określa się na około 223 mln PLN), co stanowi około 62 % zobowiązań. W związku z tym przynajmniej 38 % zobowiązań ma zostać umorzonych⁽³³⁾. Następnie, z upływem czasu, Operator będzie próbował uzyskać jak największą ilość gotówki z tych aktywów. Przyjmuje się, że potrwa to przynajmniej kilka lat.
20. Po 'uwolnieniu' stalowych aktywów produkcyjnych od zastawu na rzecz pierwszej grupy wierzycieli publicznych wierzyciele posiadający wierzytelności cywilnoprawne mogą wejść w posiadanie aktywów związanych z produkcją stali. Ma się to odbyć w drodze konwersji wierzytelności (około [...] ⁽³⁴⁾ mln PLN ⁽³⁵⁾) na udziały w nowo powstałej filii HCz, Majątek Hutniczy Sp. z o.o. (dalej zwanej 'MH'). MH byłby właścicielem urządzeń do produkcji stali HCz, na które składa się pełne wyposażenie stalowni, walcowni blach grubych oraz budynek administracyjny. Zgodnie z założeniami przedstawionymi w drugim planie wartość stalowych aktywów produkcyjnych wynosi [...] ⁽³⁶⁾ mln PLN ⁽³⁷⁾, co oznacza, że posiadacze wierzytelności cywilnoprawnych musieliby umorzyć 60 % długu.
21. Dnia 13 października 2003 r. HCz podpisała układ ze swoimi wierzycielami komercyjnymi. Komisja rozumie, że Ustawa nakłada obowiązek takiego układu na wszystkich wierzycieli prywatnych, w przypadku gdy zgodę wyraża ponad 50 % wierzycieli prywatnych. Z informacji przekazanych Komisji wynika, że zgodę wyraziło zaledwie 55 % wierzycieli, wśród których znalazło się dziesięciu największych wierzycieli, wobec których HCz posiadała zobowiązania handlowe. Wierzyciele uzyskają około 73 % udziałów w MH za około 40 % swoich zobowiązań (Komisja rozumie, że pozostałe 27 % pozostanie w HCz w celu opłacenia najnowszych długów). W związku z tym będą oni musieli umorzyć około 60 % swoich wierzytelności. Nabycie udziałów w MH przez wierzycieli nastąpi dopiero po uwolnieniu aktywów MH od zastawu nałożonego przez wierzycieli reprezentujących sektor publiczny.

⁽³¹⁾ Objęte tajemnicą służbową.

⁽³²⁾ Objęte tajemnicą służbową.

⁽³³⁾ Zgodnie z pierwszym planem wierzyciele publiczni mieli możliwość umorzenia pomiędzy 42 % a 73 % niespłaconego długu.

⁽³⁴⁾ Objęte tajemnicą służbową.

⁽³⁵⁾ Kwota podana w pierwszym planie wynosiła 845 mln PLN.

⁽³⁶⁾ Objęte tajemnicą służbową.

⁽³⁷⁾ Pierwszy plan zakładał, że wartość stalowych aktywów produkcyjnych jest równa wartości aktualnej dzierżawy w wysokości 335 mln PLN.

⁽²⁹⁾ Ustawa z dnia 30 października 2002 r., Dziennik Ustaw nr 213, pozycja 1800, zmieniona ustawą z dnia 14 listopada 2003 r., Dziennik Ustaw nr 229, pozycja 2271.

⁽³⁰⁾ Polska poinformowała Komisję o tym, że Ustawa wprowadziła alternatywę dla postępowania upadłościowego, która była jedynym środkiem przewidzianym w obowiązującym wówczas prawie upadłościowym. Tymczasem możliwość restrukturyzacji została również włączona w zakres postępowania upadłościowego.

22. Polska zamierza sprzedać udziały MH oraz udziały HSCz inwestorowi strategicznemu. W wyniku pierwszej procedury przetargowej koncern LNM N.V. (dalej zwany „LNM”) został wybrany przez polskie Ministerstwo Skarbu Państwa jako preferowany oferent i otrzymał wyłączność na negocjacje. Wstępna umowa została parafowana 31 marca 2004 r. ⁽³⁸⁾ Komisja została poinformowana, że umowa musi zostać zaakceptowana przez UE zanim procedura zostanie zamknięta. Komisja rozumie, że polski Skarb Państwa, jako główny akcjonariusz HSCz oraz akcjonariusz MH, uzależnił wyrażenie zgody na sprzedaż akcji od zgody UE w ramach postępowania związanego z pomocą państwa dla HCz. Komisja otrzymała tymczasem wiadomość, że przetarg został unieważniony.

23. Na koniec, pozostałe składniki majątku HCz spółek zależnych świadczących usługi oraz pozostałe aktywa dzierżawione przez HSCz, czyli koksownia oraz główni usługodawcy, przejdą do innej filii HCz, noszącej nazwę Majątek Hutniczy Plus. Spółka ta zostanie, wraz z pozostałymi gruntami znajdującymi się w posiadaniu HCz, przekazana do nowej spółki akcyjnej Regionalny Fundusz Inwestycyjny (dalej zwany „funduszem”).

24. Zgodnie z oceną zawartą w drugim planie wartość księgową składników majątku funduszu będzie wynosić 159 mln PLN. Zadaniem funduszu będzie spłata zobowiązań wobec pracowników (20 mln PLN) oraz obsługa długu niepodlegającego restrukturyzacji i wynikającego ze zobowiązań publicznoprawnych po 30 czerwca 2002 r. (117,5 mln PLN, w tym składki na ubezpieczenie społeczne oraz na opiekę zdrowotną).

III. STANOWISKO POLSKI

25. Polska poinformowała Komisję, że decyzja o restrukturyzacji HCz znajduje swoje uzasadnienie w fakcie, że, ze względu na długotrwały i kosztowny charakter postępowania upadłościowego, planowana „kreatywna restrukturyzacja” będzie bardziej opłacalna dla wierzycieli i pozwoli utrzymać dużą liczbę miejsc pracy.

26. Polska przedłożyła opinię prezesa polskiego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ⁽³⁹⁾ na temat obranego kierunku koncepcji restrukturyzacji, która to opinia była ogólnie pozytywna, pod warunkiem że zostaną spełnione wymogi testu inwestora prywatnego. Miałoby to miejsce w przypadku, gdyby koncepcja restrukturyzacji, między innymi, „doprowadziła do wypracowania maksymalnej ilości środków pieniężnych, które pozwolą na zaspokojenie wierzytelności publicznoprawnych w określonym terminie, w stopniu porównywalnym do zaspokojenia wierzytelności cywilnoprawnych”.

27. Po tym jak Komisja zwróciła się z prośbą o dodatkowe informacje określające szczegółowo, dlaczego wierzyciel

prywatny, znajdujący się w sytuacji wierzycieli publicznych, miałby zaakceptować restrukturyzację HCz, Polska utrzymywała, że plan spełnia wymogi testu inwestora prywatnego, ponieważ wierzyciele prywatni i publiczni są zasadniczo traktowani w równy sposób.

28. Na koniec, wraz z drugim planem Polska przedłożyła szczegółową analizę różnic w spłatach zobowiązań w przypadku upadłości i restrukturyzacji. Aktualnie Polska twierdzi, że w przypadku upadłości HCz wierzyciele publiczni otrzymaliby spłatę zaledwie 52,5 % należności, natomiast restrukturyzacja przyniosłaby im 56,5 % spłatę. W każdym przypadku byłby to wynik lepszy niż wynik wierzycieli prywatnych, którzy mieliby otrzymać spłatę należności wynoszącą zaledwie 40,3 % w przypadku restrukturyzacji, a 37,2 % w przypadku upadłości.

IV. OCENA POMOCY

29. Protokół nr 8 do Traktatu o Przystąpieniu „W sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali” ⁽⁴⁰⁾ (zwany dalej „Protokołem nr 8”) dopuszcza udzielanie pomocy państwa dla celów restrukturyzacji polskiego sektora hutnictwa stali w związku z jego restrukturyzacją w okresie 1997–2006 w wysokości maksymalnie 863 mln EUR (3 387 mln PLN). Protokół uzależnia fakt otrzymania pomocy państwa od spełnienia kilku warunków, między innymi przywrócenia rentowności oraz zobowiązania do obniżenia zdolności produkcyjnych.

30. Niemniej jednak, zgodnie z punktem 3 Protokołu nr 8, pomoc państwa na cele restrukturyzacji może zostać udzielona wyłącznie spółkom wymienionym w załączniku 1. Polska wybrała 8 spółek, które zostały umieszczone na liście. Ani HCz, ani jej filie nie figurują na liście spółek objętych pomocą. W rzeczywistości HCz została usunięta z listy, ponieważ Polska oceniła, że na przywrócenie rentowności spółki potrzebna byłaby pomoc państwa w wysokości 1 mld zł i podjęła decyzję o restrukturyzacji w drodze postępowania upadłościowego.

31. Punkt 6 akapit trzeci Protokołu nr 8 zabrania udzielania jakiegokolwiek dodatkowej pomocy państwa na cele restrukturyzacji polskiego sektora hutnictwa stali. W związku z tym w przypadku, gdy proces monitorowania restrukturyzacji wykaże, że wymienione warunki nie zostały spełnione, ponieważ udzielona została „dodatkowa niezgodna pomoc państwa na rzecz hutnictwa”, punkt 18 Protokołu nr 8 daje Komisji uprawnienia do podjęcia „odpowiednich środków, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej” ⁽⁴¹⁾. To postanowienie daje Komisji możliwość wszczęcia formalnej procedury dochodzenia, jako że w przypadku braku szczegółowych postanowień protokołu nr 8 zastosowanie mają zasady ogólne ⁽⁴²⁾.

⁽⁴⁰⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 948.

⁽⁴¹⁾ Punkt 18 stanowi: „Jeżeli proces monitorowania wykaże, iż: [...] Polska, w trakcie okresu restrukturyzacji udzieliła dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz hutnictwa i spółek objętych pomocą w szczególności, [...] Komisja podejmie odpowiednie środki, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków ustanowionych w niniejszym Protokole”.

⁽⁴²⁾ Zobacz również punkt 1 Protokołu nr 8, którego brzmienie jest następujące: „nie naruszając postanowień artykułu 87 i 88 Traktatu WE ...”.

⁽³⁸⁾ Patrz: <http://www.ispat.com/news/en/2004-March-HCzInitialling-FINAL.pdf>

⁽³⁹⁾ Stanowisko UOKiK z dnia 25.7.2003.

32. W związku z tym, że proces monitorowania wykazuje istnienie podstaw pozwalających przypuszczać, że została udzielona pomoc państwa poza pomocą dozwoloną w ramach Protokołu nr 8, Komisja może wszcząć formalną procedurę dochodzenia przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Procedura ta powinna dotyczyć wszelkiej pomocy udzielonej HCz od 1 stycznia 1997. Zastosowanie ma również rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93⁽⁴³⁾.
33. Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE pomoc państwa, czyli wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu środków publicznych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Artykuł 86 ust. 1 Traktatu WE precyzuje, że art. 87 Traktatu WE ma zastosowanie również do przedsiębiorstw publicznych, tj. do przedsiębiorstw kontrolowanych przez państwo.
34. Blacha stalowa gruba jest produktem wykorzystywanym w przemyśle stoczniowym i przedmiotem szeroko rozwiniętej wymiany handlowej w całej Europie. Wszelka tego rodzaju pomoc udzielona przez Polskę mogłaby zatem zakłócać konkurencję, sprzyjając niektórym przedsiębiorstwom, oraz wpływać na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.
35. HCz uzyskuje dzięki działaniom Polski przewagę konkurencyjną, jako że umorzenie jej długów przez polskie władze stanowi utracone dochody wierzycieli publicznych. Niemniej jednak, zgodnie z tradycyjnym orzecznictwem, środki publiczne stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu WE jedynie wówczas, gdy otrzymujące je przedsiębiorstwo uzyskuje przewagę konkurencyjną, której nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych. W rzeczywistości ustalono, że prywatny inwestor może realizować politykę strukturalną, w ramach której kieruje się długoterminowymi perspektywami rentowności zainwestowanego kapitału. Jednak, z drugiej strony, jak wynika z istniejącego orzecznictwa, prywatny inwestor starałby się raczej uzyskać spłatę sum zaległych od dłużnika znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej w rozsądnym przedziale czasu⁽⁴⁴⁾.
36. Dlatego też, jeżeli dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji finansowej proponuje restrukturyzację długu w celu uniknięcia likwidacji, każdy wierzyciel musi dokładnie porównać sumę proponowaną w ramach planu restrukturyzacji i sumę możliwą do uzyskania w drodze postępowania upadłościowego. Na jego decyzje wpływa wiele
- czynników wynikających z natury posiadanych zabezpieczeń, w szczególności fakt, czy wierzyciel posiada hipoteki, czy tylko niezabezpieczone roszczenia, które są bezwartościowe, ponieważ roszczenia zabezpieczone pochłoną wszystkie pozostałe zasoby⁽⁴⁵⁾. Komisja ma wątpliwości co do poprawności łącznej wyceny zobowiązań wobec podmiotów publicznych.
37. Aktualny plan restrukturyzacji rodzi poważne wątpliwości co do tego, czy przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc – HCz – byłoby w stanie uzyskać restrukturyzację długu oraz jego umorzenie na normalnych warunkach rynkowych.
38. Po pierwsze, wydaje się wątpliwe, by znajdując się w sytuacji wierzycieli publicznych, prywatny wierzyciel w ogóle zgodził się na restrukturyzację spółki. W rzeczywistości polskie władze początkowo skłaniały się ku przeprowadzeniu postępowania upadłościowego wobec spółki, dochodząc do wniosku, że przywrócenie jej rentowności wymagałoby udzielenia zbyt znaczącej pomocy państwa.
39. Wydaje się, że rozumowanie to ma nadal zastosowanie z punktu widzenia państwa w odniesieniu do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym, ponieważ są one dobrze zabezpieczone, a stopień ich spłaty, w przypadku postępowania upadłościowego, jest dużo wyższy niż w przypadku restrukturyzacji. Aktualnie Komisja nie może przyjąć argumentu Polski, zgodnie z którym łączna wycena wszystkich wierzytelności publicznych, czyli obejmujących zobowiązania wobec państwa oraz zobowiązania cywilnoprawne wobec przedsiębiorstw publicznych, mogłaby wskazywać na fakt, że restrukturyzacja jest dla państwa rozwiązaniem lepszym niż upadłość spółki. Ponadto, Komisja nie ma pewności co do tego, czy fakt, że spółki państwowe świadczyły usługi na rzecz spółki znajdującej się w trudnej sytuacji, nie poszukując zabezpieczenia na swoje należności, nie stanowi sam w sobie pomocy państwa.
40. Po drugie, Komisja nie jest przekonana, że spłacone zostaną należności wszystkich wierzycieli publicznych, tak jak to przedstawiają polskie władze. Komisja ma wątpliwości co do tego, czy wierzyciel prywatny w sytuacji wierzycieli publicznych, posiadający wierzytelności publicznoprawne, byłby gotów zaakceptować różnorodne aktywa inne niż stalowe, nie jest bowiem jasne, czy i kiedy aktywa te można będzie wymienić na gotówkę. Z drugiej strony, Komisja ma wrażenie, na podstawie danych przedstawionych w pierwszym planie restrukturyzacji, że większość zobowiązań publicznych jest zabezpieczona na aktywach związanych z produkcją stali. Aktywa te można wymienić na gotówkę w stosunkowo krótkim okresie, ponieważ biorąc pod uwagę zainteresowanie ze strony kilku międzynarodowych koncernów stalowych, aktywa stalowe mają realną wartość handlową jako wartość firmy w trakcie prowadzenia działalności.

⁽⁴³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽⁴⁴⁾ Sprawa C-342/96 Hiszpania v Komisja, paragraf 46; Sprawa 256/97 DMT, paragraf 24; Opinia Rzecznika Generalnego w Sprawie 256/97 DMT, paragraf 38; Sprawa T-152/99 Hamsa, paragraf 167.

⁽⁴⁵⁾ Sprawa T-152/99 Hamsa, paragraf 168.

41. Jedynym zasadnym wyjaśnieniem zachowania wierzycieli publicznych wydaje się być Ustawa (o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy), która zobowiązuje wierzycieli publicznych do zwolnienia zastawu z aktywów stalowych. Obowiązek ten nałożony jest na wierzycieli publicznych i na obecnym etapie postępowania Komisja uważa, że to zachowanie nie jest zgodne z zasadą inwestora prywatnego.
42. Ponadto nie jest jasne, dlaczego aktywa HCz zostały oddane HSCz w dzierżawę. W zasadzie wierzyciele publiczni lub zarządca mogli nadal samodzielnie obsługiwać aktywa stalowe, jeżeli miałyby to być korzystne dla wierzycieli i mogłoby pozwolić na dokonanie sprzedaży składników majątku wolnych od jakichkolwiek zobowiązań wynikających z dzierżawy.
43. Poza tym, biorąc pod uwagę trudną sytuację finansową spółki, wątpliwe jest również, czy inwestor prywatny udzieliłby gwarancji, tak jak to uczyniło TFS dla HCz/HSCz⁽⁴⁶⁾. Istnieją zatem wątpliwości co do tego, czy działalność HSCz odbywała się bez pomocy państwa.
44. Istnieją również poważne wątpliwości co do tego, czy w normalnych warunkach rynkowych mogłoby dojść do umorzenia długu publicznego, do podpisania umowy dzierżawy z HSCz oraz udzielenia gwarancji dla HCz/HSCz. Może to zatem stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
45. Jest oczywiste, że HCz i HSCz zajmują się produkcją stali. Blacha stalowa gruba (i kęsiska płaskie) to produkty stalowe w rozumieniu załącznika 1 do Traktatu EWWiS oraz załącznika B do Komunikatu Komisji w sprawie wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych⁽⁴⁷⁾.
46. W związku z powyższym, beneficjentem opisywanej pomocy jest producent stali. W rzeczywistości restrukturyzacja długu odbywa się poprzez restrukturyzację spółki HCz, przy zgodzie wierzycieli publicznych na zwolnienie zastawu w zamian za uzyskanie kontroli nad składnikami majątku innymi niż stalowe. Restrukturyzacja długu odbywa się na korzyść HCz, która w przeciwnym wypadku zostałaby postawiona w stan upadłości⁽⁴⁸⁾. W dodatku HSCz może obsługiwać aktywa stalowe tylko dlatego, że HCz nie została zlikwidowana.
47. Na podstawie informacji, jakimi dysponuje Komisja, zachowanie wierzycieli publicznych nie wydaje się być zachowaniem wierzyciela prywatnego. W związku z tym istnieją wystarczające podstawy, by podejrzewać, że mogła zostać udzielona dodatkowa pomoc państwa na restrukturyzację sektora hutnictwa stali z naruszeniem warunków ustanowionych w Protokole nr 8.
48. Tego rodzaju pomoc państwa byłaby niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ punkt 6 akapit 3 Protokołu nr 8 zabrania jakiegokolwiek pomocy na cele restrukturyzacji dla polskiego przemysłu stalowego, innej niż ta wyraźnie określona w punkcie 3⁽⁴⁹⁾.
49. Ponadto, jeżeli w stosunku do HCz nie zostanie przeprowadzone postępowanie upadłościowe, jak to zostało przedstawione w KPR, Komisja wątpi, czy takie zaniechanie jest zgodne z punktem 1 drugi akapit i punktem 6 Protokołu nr 8, jeżeli nie osiągnięto porozumienia w odniesieniu do zmiany KPR na mocy punktu 10 Protokołu nr 8.
50. Na koniec, w świetle punktu 4 lit. a) Protokołu nr 8 i ze względu na brak jakichkolwiek szczegółowych informacji w sprawie nabycia udziałów MH i HSCz, Komisja ma wątpliwości, czy LNM będzie miał prawo do ich nabycia, dopóki nie zostanie wykluczone, że żadna pomoc państwa nie zostanie przekazana przez polskiego producenta stali Polskie Huty Stali SA, które zostały wcześniej nabyte przez LNM⁽⁵⁰⁾.

V. WNIOSKI

51. Niniejszą decyzję uważa się za decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w rozumieniu art. 88 ust. 2 Traktatu WE i rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999. Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, zwraca się do Polski z prośbą o przedstawienie swoich uwag i dostarczenie wszelkich informacji, które mogłyby być użyteczne do celów oceny pomocy, w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. W szczególności informacje powinny zawierać:
- Szczegółowe wyjaśnienie dotyczące wielkości i celów wszelkich środków pomocy państwa udzielonych przez Polskę na rzecz HCz od 1997 roku.
 - Wyjaśnienie dotyczące aktualnego działania HSCz, sposobu finansowania działalności bieżącej, oraz informacji na temat tego, czy otrzymuje ona jakąkolwiek pomoc państwa. Na przykład, w jaki sposób HCz finansuje swoje dostawy energii i jakie są warunki udzielania gwarancji na rzecz HSCz za długi wobec PSE.
 - Szczegółowe wyjaśnienie dotyczące postępowania układowego, włącznie z informacją o decyzjach dotyczących jego otwarcia i zamknięcia.
 - Szczegółowe wyjaśnienie dotyczące decyzji rządu w sprawie zobowiązania ustanowionego w punkcie 5.4 KPR w sprawie przeprowadzenia postępowania upadłościowego HCz oraz informacje o tym, kiedy dokładnie została ona podjęta.

⁽⁴⁶⁾ Opinia Rzecznika Generalnego w Sprawie C-276/02 Hiszpania v Komisja, paragraf 40.

⁽⁴⁷⁾ Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8.

⁽⁴⁸⁾ W rzeczywistości pierwszy plan wydaje się sugerować, że Operator, który zajmuje się administracją roszczeń państwowych jako firma nieprodukcująca stali, umarza długi. Rola Operatora zaczyna się jednak dopiero po dokonaniu restrukturyzacji długów.

⁽⁴⁹⁾ Miałyby to również zastosowanie w przypadku braku Protokołu nr 8, ponieważ punkt 1 Komunikatu Komisji w sprawie pomocy doraźnej i na restrukturyzację oraz pomocy na zamknięcie działalności w sektorze stalowym (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8) stwierdza, że pomoc na cele restrukturyzacji w sektorze hutnictwa stali jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

⁽⁵⁰⁾ Patrz: decyzja Komisji PHS/LNM z dnia 5 lutego 2004 r., COMP/M 3326; PHS jest beneficjentem w rozumieniu Protokołu nr 8, ponieważ znajduje się na liście w załączniku 1.

- Wszelkie dodatkowe wyjaśnienia dotyczące postępowania restrukturyzacyjnego oraz Ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy z października 2002 r. W szczególności, wyjaśnienia dotyczące różnic w skutkach prawnych, które dotychczas nie zostały wspomniane, pomiędzy restrukturyzacją a upadłością przeprowadzoną zgodnie z prawem upadłościowym. Ponadto, wymagana jest szczegółowa lista wierzycieli, którzy wyrazili zgodę na restrukturyzację, i tych, którzy jej nie wyrazili, szczególnie w celu umożliwienia ustalenia, czy banki, takie jak Kredyt Bank SA, które w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego uzyskałyby wyższą spłatę, wyraziły zgodę, a jeżeli tak, to dlaczego.
 - Wyjaśnienie dotyczące wszelkich głównych wierzytelności oraz ich rozwoju po otwarciu postępowania układowego. Potwierdzenie, że długi narosłe po 30 czerwca 2002 r. nie zostaną objęte restrukturyzacją. Ponadto niezbędne jest wyjaśnienie dotyczące sposobu naliczania odsetek od wierzytelności oraz czy w skład zobowiązań przedstawionych w załączniku do drugiego planu wchodzi odsetki dla wierzycieli prywatnych oraz (komercyjnych) wierzycieli publicznych.
 - Szczegółowe wyjaśnienie dotyczące zabezpieczeń ze wskazaniem wierzytelności, których składników majątku one dotyczą.
 - Wyjaśnienie dotyczące sprzedaży HCz, w szczególności ceny, którą płaci LNM, w jaki sposób został zorganizowany przetarg i jakie były najważniejsze wymagania stanowiące o wyborze oferenta. Ponadto, jakie są gwarancje, że, jeżeli LNM zakupi HCz, nie zostanie przekazana żadna pomoc państwa na rzecz HCz z PHS.
 - Wyjaśnienie, dlaczego aktywa przekazane Operatorowi oraz aktywa pozostające w Regionalnym Funduszu Inwestycyjnym SA są warte 203 mln / 159 mln PLN.
52. Komisja zwraca się do Polski z prośbą o natychmiastowe przekazanie kopii niniejszego listu potencjalnemu odbiorcy pomocy.
 53. Komisja pragnie przypomnieć Polsce, że art. 88 ust. 3 Traktatu WE ma skutek zawieszający i zwraca uwagę na art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, który stanowi, że wszelka pomoc udzielona beneficjentowi bezprawnie może zostać rewindykowana.
 54. Komisja poinformuje zainteresowane strony, publikując niniejsze pismo oraz jego znaczące streszczenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Poinformuje również zainteresowane strony w krajach EFTA, będące sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, przesyłając kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną zaproszone do przedkładania swoich uwag w terminie jednego miesiąca od dnia takiej publikacji.“
-

Sporočilo Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/9/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah

(2004/C 204/04)

(Besedilo velja za EGP)

(Objava naslovov ter referenčnih oznak harmoniziranih standardov pod direktivo)

Evropska organizacija za standardizacijo ⁽¹⁾	Referenčna oznaka in naslov standarda	Referenčni dokument	Oznaka nadomeščenega standarda	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomeščenega standarda Opomba 1
CEN	EN 1127-1:1997 Eksplozivne atmosfere - Preprečevanje eksplozije in zaščita pred njo - 1. del: Osnovni pojmi in metodologija		Ne obstaja	
CEN	EN 1127-2:2002 Eksplozivne atmosfere - Preprečevanje eksplozije in zaščita pred njo - 2. del: Osnovni pojmi in metodologija za rudarstvo		Ne obstaja	
CEN	EN 1755:2000 Varnost vozil za talni transport - Obratovanje v potencialno eksplozivnih atmosferah - Uporaba v območju vnetljivega plina, pare, megle in prahu		Ne obstaja	
CEN	EN 1834-1:2000 Batni motorji z notranjim zgorevanjem - Varnostne zahteve za načrtovanje in konstruiranje motorjev za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah - 1. del: Motorji skupine II za uporabo v atmosferah z vnetljivim plinom in paro		Ne obstaja	
CEN	EN 1834-2:2000 Batni motorji z notranjim zgorevanjem - Splošne zahteve za načrtovanje in konstruiranje motorjev za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah - 2. del: Motorji skupine I za uporabo v podzemnih deloviščih, ki jih ogroža jamski eksplozivni plin in/ali v		Ne obstaja	
CEN	EN 1834-3:2000 Batni motorji z notranjim zgorevanjem - Varnostne zahteve za načrtovanje in konstruiranje motorjev za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah - 3. del: Motorji skupine II za uporabo v atmosferah z vnetljivim prahom		Ne obstaja	
CEN	EN 1839:2003 Ugotavljanje eksplozivnih mej plinov in hlapov		Ne obstaja	
CEN	EN 12874:2001 Plamenske zapore - Zahtevane lastnosti, preskusne metode in omejitve uporabe		Ne obstaja	

Evropska organizacija za standardizacijo ⁽¹⁾	Referenčna oznaka in naslov standarda	Referenčni dokument	Oznaka nadomeščenega standarda	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomeščenega standarda Opomba 1
CEN	EN 13012:2001 Bencinske črpalke - Izdelava in lastnosti avtomatskih ventilov, vgrajenih v avtomatih za točenje goriva		Ne obstaja	
CEN	EN 13160-1:2003 Sistemi za kontrolo tesnosti - 1. del: Splošna načela		Ne obstaja	
CEN	EN 13237:2003 Potencialno eksplozivne atmosfere – Izrazi in definicije za opremo in zaščitne sisteme za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah		Ne obstaja	
CEN	EN 13463-1:2001 Neelektrična oprema za potencialno eksplozivne atmosfere – 1. del: Osnove in zahteve		Ne obstaja	
CEN	EN 13463-5:2003 Neelektrična oprema za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah – 5. del: Zaščita s konstrukcijsko varnostjo „c“		Ne obstaja	
CEN	EN 13463-8:2003 Neelektrična oprema za potencialno eksplozivne atmosfere – 8. del: Zaščita s potopitvijo v tekočino „k“		Ne obstaja	
CEN	EN 13673-1:2003 Ugotavljanje največjega tlaka eksplozije in največje vrednosti dviga tlaka plinov in hlapov - 1. del: Ugotavljanje največjega tlaka eksplozije		Ne obstaja	
CEN	EN 13760:2003 Sistem za polnjenje utekočinjenega naftnega plina za lahka in težka vozila - Šoba, preskuševalne zahteve in mere		Ne obstaja	
CEN	EN 13821:2002 Potencialno eksplozivne atmosfere - Preprečevanje eksplozije in zaščita pred njo - Ugotavljanje najmanjših vžignih energij mešanic prahu z zrakom		Ne obstaja	
CEN	EN 13980:2002 Potencialno eksplozivne atmosfere – Uporaba sistemov za kakovost		Ne obstaja	

Evropska organizacija za standardizacijo (1)	Referenčna oznaka in naslov standarda	Referenčni dokument	Oznaka nadomeščenega standarda	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomeščenega standarda Opomba 1
CENELEC	EN 50014:1997 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere – Splošne zahteve Dopolnilo A1:1999 k standardu EN 50014:1997 Dopolnilo A2:1999 k standardu EN 50014:1997		Ne obstaja Opomba 3 Opomba 3	- - -
CENELEC	EN 50015:1998 Električni aparati za eksplozivne atmosfere - Poto-pitev v olje „o“		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50017:1998 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere - Polnjenje s peskom „q“		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50018:2000 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere - Neprodorni okrov „d“ Dopolnilo A1:2002 k standardu EN 50018:2000		Ne obstaja Opomba 3	- Prenehanje veljavnosti (30.6.2003)
CENELEC	EN 50019:2000 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere - Povečana varnost „e“ + Popravek 04.2003		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50020:2002 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere - Lastna varnost I	EN 50020:2002	Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50021:1999 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere - Vrsta zaščite „n“		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50104:1998 Električne naprave za odkrivanje in merjenje kisika - Zahteve za delovanje in preskusne metode		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50104:2002 Električne naprave za odkrivanje in merjenje kisika - Zahteve za delovanje in preskusne metode Dopolnilo A1:2004 k standardu EN 50104:2002		EN 50104:1998 Opomba 2.1 Opomba 3	1.2.2005 1.8.2004
CENELEC	EN 50241-1:1999 Specifikacije naprav z odprto merilno potjo za odkrivanje vnetljivih ali strupenih plinov in hlapov - 1. del: Splošne zahteve in preskusne metode Dopolnilo A1:2004 k standardu EN 50241-1:1999		Ne obstaja Opomba 3	- 1.8.2004

Evropska organizacija za standardizacijo (1)	Referenčna oznaka in naslov standarda	Referenčni dokument	Oznaka nadomeščenega standarda	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomeščenega standarda Opomba 1
CENELEC	EN 50241-2:1999 Specifikacije naprav z odprto merilno potjo za odkrivanje vnetljivih ali strupenih plinov in hlapov - 2. del: Zahteve za delovanje naprav za odkrivanje vnetljivih plinov		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50281-1-1:1998 Električne naprave za uporabo ob prisotnosti vnetljivega prahu - Del 1-1: Električne naprave zaščitene z ohišji - Konstruiranje in preskušanje + Popravek 8.1999 Dopolnilo A1:2002 k standardu EN 50281-1-1:1998		Ne obstaja Opomba 3	- 1.12.2004
CENELEC	EN 50281-1-2:1998 Električne naprave za uporabo ob prisotnosti vnetljivega prahu - Del 1-2: Električne naprave zaščitene z ohišji - Izbira, vgraditev in vzdrževanje + Popravek 12.1999 Dopolnilo A1:2002 k standardu EN 50281-1-2:1998		Ne obstaja Opomba 3	- 1.12.2004
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Električne naprave za uporabo ob prisotnosti vnetljivega prahu - Del 2-1: Preskusne metode - Metode za ugotavljanje najnižje vžigne temperature prahu		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50284:1999 Posebne zahteve za konstruiranje, preskušanje in označevanje električnih naprav skupine opreme II, kategorije I G		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 50303:2000 Oprema skupine I, kategorije M1 za delovanje v atmosferah, ki jih ogroža jamski eksplozivni plin ali premogov prah		Ne obstaja	-
CENELEC	EN 60079-7:2003 Električni aparati za eksplozivne plinske atmosfere - 7. del: Povečana varnost „e“	IEC 60079-7:2001	EN 50019:2000 Opomba 2.1	1.7.2006
CENELEC	EN 60079-15:2003 Električne naprave za eksplozivne plinske atmosfere - 15. del: Vrsta zaščite „n“	IEC 60079-15:2001 (Spremenjen)	EN 50021:1999 Opomba 2.1	1.7.2006

Evropska organizacija za standardizacijo ⁽¹⁾	Referenčna oznaka in naslov standarda	Referenčni dokument	Oznaka nadomeščenega standarda	Datum, ko preneha veljati domneva o skladnosti nadomeščenega standarda Opomba 1
CENELEC	EN 61779-1:2000 Električne naprave za odkrivanje in merjenje vnetljivih plinov - 1. del: Splošne zahteve in preskusne metode Dopolnilo A11:2004 k standardu EN 61779-1:2000	IEC 61779-1:1998 (Spremenjen)	EN 50054:1998 Opomba 2.1 Opomba 3	Prenehanje veljavnosti (30.6.2003) 1.8.2004
CENELEC	EN 61779-2:2000 Električne naprave za odkrivanje in merjenje vnetljivih plinov - 2. del: Zahteve za delovanje naprav skupine I z merilnim območjem do 5% volumskega deleža metana v zraku	IEC 61779-2:1998 (Spremenjen)	EN 50055:1998 Opomba 2.1	Prenehanje veljavnosti (30.6.2003)
CENELEC	EN 61779-3:2000 Električne naprave za odkrivanje in merjenje vnetljivih plinov - 3. del: Zahteve za delovanje naprav skupine I z merilnim območjem do 100% volumskega deleža metana v zraku	IEC 61779-3:1998 (Spremenjen)	EN 50056:1998 Opomba 2.1	Prenehanje veljavnosti (30.6.2003)
CENELEC	EN 61779-4:2000 Električne naprave za odkrivanje in merjenje vnetljivih plinov - 4. del: Zahteve za delovanje naprav skupine II z merilnim območjem do 100 % volumskega deleža spodnje meje eksplozivnosti	IEC 61779-4:1998 (Spremenjen)	EN 50057:1998 Opomba 2.1	Prenehanje veljavnosti (30.6.2003)
CENELEC	EN 61779-5:2000 Električne naprave za odkrivanje in merjenje vnetljivih plinov - 5. del: Zahteve za delovanje naprav skupine II z merilnim območjem do 100 % volumskega deleža plina	IEC 61779-5:1998 (Spremenjen)	EN 50058:1998 Opomba 2.1	Prenehanje veljavnosti (30.6.2003)
CENELEC	EN 62013-1:2002 Rudarske naglavne svetilke za uporabo v rudnikih, kjer je možen pojav eksplozivnih plinov - 1. del: Splošne zahteve - Konstrukcija in preskušanje zaradi nevarnosti eksplozije	IEC 62013-1:1999 (Spremenjen)	Ne obstaja	-

⁽¹⁾ CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Brussels, Tel: (32-2) 550 08 11, Faks (32-2) 550 08 19
CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Brussels, Tel: (32-2) 519 68 71, Faks (32-2) 519 69 19
ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, Tel: (33) 492 94 42 12, Faks (33) 493 65 47 16

Opomba 1: V splošnem bo datum prenehanja domneve o skladnosti enak datumu razveljavitve („dow“), določenemu s strani Evropske organizacije za standardizacijo, vendar je treba uporabnike teh standardov opozoriti na dejstvo, da sta lahko datuma v določenih izjemnih primerih tudi različna.

Opomba 2.1: Področje uporabe novega (ali dopolnjenega) standarda ostaja nespremenjeno (enako kot pri nadomeščenem standardu). Domneva o skladnosti z bistvenimi zahtevami direktive, ki jo navaja nadomeščeni standard, preneha veljati z navedenim datumom.

Opomba 3: V primeru dopolnil je referenčni standard EN CCCC:YYYY, njegova prejšnja dopolnila, če le-ta obstajajo, in novo, navedeno dopolnilo. Nadomeščeni standard (stolpec 4) torej vsebuje le EN CCCC:YYYY in njegova predhodna dopolnila, če le-ta obstajajo, brez novega navedenega dopolnila. Z navedenim datumom preneha veljati domneva o skladnosti z bistvenimi zahtevami direktive, podana v nadomeščenem standardu.

Primer: Za EN 50014:1997 velja naslednje:

CENELEC	EN 50014:1997 Električne naprave za potencialno eksplozivne atmosfere – Splošne zahteve [Referenčni standard je EN 50014:1997] Dopolnilo A1:1999 k standardu EN 50014:1997 [Referenčni standard je EN 50014:1997 +A1:1999 k standardu EN 50014:1997] Dopolnilo A2:1999 k standardu EN 50014:1997 [Referenčni standard je EN 50014:1997 +A1:1999 k standardu EN 50014:1997 +A2:1999 k standardu EN 50014:1997]		Ne obstaja [nadomeščeni standard ne obstaja]	-
			Opomba 3 [Oznaka nadomeščenega standarda je EN 50014:1997]	-
			Opomba 3 [Oznaka nadomeščenega standarda je EN 50014:1997 +A1:1999 k standardu EN 50014:1997]	-

OPOMBA:

- Vse informacije v zvezi z razpoložljivostjo standardov so na voljo tako pri evropskih organizacijah za standardizacijo kot tudi pri nacionalnih organih za standardizacijo. Seznam le-teh je dodan Direktivi Sveta 98/34/ES ⁽¹⁾, ki jo dopolnjuje Direktiva Sveta 98/48/ES ⁽²⁾.
- Objava referenčnih dokumentov v Uradnem listu Evropske unije ne pomeni, da so standardi razpoložljivi v vseh jezikih Skupnosti.
- Komisija zagotovi, da so podatki s seznama sveži.
- Ta seznam nadomešča vse prejšnje sezname, objavljene v Uradnem Listu Evropske Unije.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ UL L 217, 5.8.1998, str. 18.